

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 85.647 van 28 februari 2000
in de zaak A. 73.008/IX-1079.**

In zake : Oda GOOSSENS,
die woonplaats kiest bij
advocaat M. DETRY,
kantoor houdende te BRUSSEL,
de Praeterestraat 25

tegen :

de Vaste Wervingssecretaris.

tussenkomen de partij :

het Brussels Hoofdstedelijk Gewest,
dat woonplaats kiest bij
advocaat J. BOURTEMBOURG,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Zwitserlandstraat 24.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Oda GOOSSENS op 27 januari 1997 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van "de beslissing waarvan haar, bij brief dd. 27 november 1996 van het Vast Wervingssecretariaat, kennis gegeven werd en volgens dewelke zij voor de tweede proef van het wervingsexamen van bestuurssecretarissen voor het Ministerie en zekere instellingen van openbaar nut van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest niet geslaagd was";

Gelet op het arrest nr. 66.419 van 27 mei 1997 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen;

Gezien het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging ingediend door verzoekster op 26 juni 1997;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 16 maart 1998;

Gelet op de beschikking van 1 april 1998 die de tussenkomst van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de beschikking van 15 december 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoekster;

Gelet op de beschikking van 25 november 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 december 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. LOMMELEN, die loco advocaat M. DETRY verschijnt voor verzoekster, van adviseur-generaal J. MOMMENS, die verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat E. BRAL, die loco advocaat J. BOURTEMBOURG verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoekster is contractueel personeelslid bij het ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

1.2. In de loop van 1996 organiseert het Vast Wervingssecretariaat een vergelijkend examen voor de werving van bestuurssecretarissen (algemene kwalificatie) (rang 10) voor het ministerie en sommige instellingen van openbaar nut van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Volgens het examenreglement verloopt de selectieprocedure als volgt :

"2.1. Eerste gedeelte (meerkeuzevragen)

Tijdens dit gedeelte zal aan de hand van meerkeuzevragen, de kennis van de kandidaat omtrent de instellingen van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en hun situering in de institutionele context van België geëvalueerd worden.

(De te kennen materie is opgenomen in de bijlage).

Om te slagen dienen de kandidaten ten minste 12 punten op 20 te behalen.

Na dit eerste gedeelte zal een rangschikking worden opgemaakt.

2.2. Tweede gedeelte : computergestuurd

(ong. 2 uur)

Evaluatie van de voor de functie vereiste basisvaardigheden zoals algemene taalbeheersing, efficiëntie van informatieverwerking en algemene communicatievaardigheden.

Om te slagen dienen de kandidaten ten minste 12 punten op 20 te behalen.

2.3. Eventueel derde gedeelte : interview

(ongeveer 30 minuten)

Dit gedeelte wordt georganiseerd voor bepaalde zeer specifieke vacatures en/of waarvoor bijzondere bijkomende vaardigheden (op het vlak van kennis,

ervaring (zie rubriek 1.2.), affiniteit met het werkveld, ...) noodzakelijk worden geacht.

In een interview zal gepeild worden of de kandidaat beantwoordt aan de specifieke vereisten van de functie en naar haar/zijn motivatie en belangstelling voor het werkterrein".

1.3. Verzoekster slaagt voor het eerste gedeelte waarvoor zij 18,257 punten op 20 behaalt.

1.4. Op 2 oktober 1996 neemt zij deel aan het tweede computergestuurd gedeelte, bestaande uit de zogenaamde Ariane-test.

1.5. Bij brief van 27 november 1996 deelt de Vaste Wervingssecretaris aan verzoekster mede dat zij niet geslaagd is voor het tweede gedeelte, daar zij 8,860 punten op 20 heeft behaald;

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1.1. Overwegende dat verzoekster als eerste middel aanvoert :

"Schending van de algemene rechtsbeginselen, meer bepaald van juiste en billijke procedure, afwezigheid of valse motivering, klaarblijkelijke beoordelingsvergissing, schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, schending van het besluit van de Vaste Wervingssecretaris dd. 3 november 1994, machtsoverschrijding,

in zoverre verzoekende partij, noch ervoor, noch erna, ingelicht werd over de manier waarop de proef zou geëvalueerd worden,

hoewel deze informaties onontbeerlijk waren opdat deze proeven op doorzichtelijke en billijke wijze zouden verlopen, overeenkomstig de beginselen die de bestuurshandelingen moeten leiden en, in specie, de examens en vergelijkende examens.";

dat zij haar middel als volgt toelicht :

"Vóór de eerste proef werd verzoekende partij, zoals de andere kandidaten, precies ingelicht over de manier waarop de proef zou beoordeeld worden (...).

Het enige element dat voor de (betwiste) proef gegeven werd, was dat het om een kwalitatieve proef ging en dat de kandidaten 'hun tijd mochten nemen', wat schijnbaar onjuist bleek te zijn. Er werd, daarentegen, geen enkele inlichting gegeven, noch vóór, noch na de tweede proef, op uitzondering van de raad zich eerder aan het kwalitatief dan aan het kwantitatief aspect ervan te wijden.

Zo heeft verzoekende partij de proef niet kunnen beheren en ook het resultaat ervan niet kunnen nagaan, wat kennelijk het gelijkheids- en het administratief doorzichtigheidsbeginsel schaadt, zodanig dat verzoekende partij, zonder de minste mogelijkheid van verificatie, zich vóór de grootste willekeur zou kunnen bevinden.";

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt "dat geen enkele reglementaire bepaling de Vaste Wervingssecretaris ertoe verplicht dergelijke informatie te verstrekken en dat anderzijds in geen geval het gelijkheidsbeginsel werd geschonden vermits alle kandidaten die aan dit gedeelte hebben deelgenomen dezelfde informatie en dezelfde richtlijnen hebben gekregen";

2.1.3. Overwegende dat verzoekster repliceert dat de verwerende partij nagelaten heeft te vermelden op welke wijze de onderscheiden gedeelten van het examen beoordeeld werden : aantal punten per goed antwoord, strafpunten voor de niet opgeloste vragen, eventueel afgetrokken punten per slecht antwoord, dat dit tekort aan informatie een gebrek aan motivering en doorzichtigheid tot gevolg heeft en ertoe leidt dat de kandidaten bij een examen dat ertoe strekt de "efficiëntie van informatieverwerking" te evalueren niet in de mogelijkheid zijn hun gedrag aan te passen om het best mogelijke resultaat te kunnen behalen;

2.1.4. Overwegende dat, in tegenstelling tot verzoeksters bewering, uit de instructies die aan de deelnemers aan de zogenaamde "Ariane-test" werden medegedeeld, niet blijkt dat de kandidaten "hun tijd mochten

nemen"; dat aan de kandidaten integendeel de raad werd gegeven "zoveel mogelijk oefeningen en vragen juist op te lossen en zo weinig mogelijk fouten te maken"; dat op het derde en twintigste instructiescherm meer bepaald het volgende wordt vermeld :

"Scherm 3

In deze test is er geen tijdsbeperking per vraag of per context. Uiteraard zal u, naarmate u sneller werkt, meer contexten en meer vragen aangeboden krijgen. Hierdoor kunt u dan ook meer punten verdienen.

Let op : het is niet de bedoeling dat u een minimum aantal vragen kunt afwerken, maar wel dat u zoveel mogelijk oefeningen en vragen juist oplost en zo weinig mogelijk fouten maakt. Ga dus niet onbezonnen te werk want zo kunt u punten verliezen.

U moet bovendien weten dat u tijdens het verloop van de test niet kunt terugkeren naar vorige vragen. U kunt de testafname ook niet onderbreken.

Na 90 minuten is de test afgelopen".

"Scherm 20

U hebt nu alle instructieschermen doorgenomen.

Als u klaar bent om met de test van start te gaan, klikt u op de OK-knop rechts onderaan het scherm.

Onthou : het gaat er niet om dat u een bepaald aantal vragen kunt afwerken, maar wel dat u zoveel mogelijk juiste antwoorden geeft en zo weinig mogelijk foutieve. Ga dus niet onbezonnen te werk, want zo kunt u punten verliezen.

Tijdens het verloop van de test zult u niet kunnen terugkeren naar vorige vragen. U kunt de proef ook niet onderbreken.

U krijgt 90 minuten de tijd.";

dat de kandidaten vooraf in kennis werden gesteld van het vereiste minimum aantal punten om geslaagd te zijn, van het feit dat het aantal punten in verhouding staat tot het aantal juiste antwoorden, en van de tijd waarover zij voor het oplossen van de gestelde vragen konden beschikken; dat geen enkele rechtsregel, noch algemeen rechtsbeginsel waarvan de schending in het middel wordt aangevoerd, de verwerende partij verplicht aan de kandidaten andere informatie te verstrekken omtrent de wijze waarop de examenproef door de examencommissie zou

worden beoordeeld; dat het eerste middel niet gegrond is;

2.2.1. Overwegende dat verzoekster als tweede middel de schending aanvoert van de algemene rechtsbeginselen, meer bepaald van het beginsel van gelijkheid en van billijke procedure en van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet,

"in zoverre de verschillende kandidaten, waaronder verzoekende partij, dezelfde vragen niet hebben moeten beantwoorden,

hoewel het gelijkheidsbeginsel, o.a. hernomen in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet impliceert dat verzoekende partij dezelfde proef zou moeten ondergaan als de andere kandidaten.";

dat zij stelt hetgeen volgt :

"Uit de inlichtingen die verzoekende partij heeft kunnen bekomen blijkt dat de 'toets' een heel belangrijk aantal problemen omvatte, zo belangrijk dat geen enkele kandidaat de mogelijkheid gehad heeft ze allemaal door te kijken, en dat deze problemen volgens verschillende rangschikkingen aan de kandidaten voorgesteld werden, zodat de vragen uiteindelijk voor elke kandidaat verschillend geweest zijn.

Welnu, deze vraagverschillen zijn des te meer belangrijk aangezien het om een vergelijkend examen ging voor bestuurssecretarissen en de vorming van de kandidaten uiterst verschillend was (er waren historici, kunsthistorici, economen, romanisten ... onder de kandidaten) zodanig dat de thema's van de verschillende vragen de ene of de andere bevoordeligden in functie van ieders vragenlijst. Het gelijkheidsbeginsel werd derhalve geschonden.";

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt, samengevat, dat alle kandidaten aan dezelfde proef hebben deelgenomen, weliswaar met andere vragen of in een andere volgorde gesteld, maar steeds met een identieke moeilijkheidsgraad, dat de "toets" voor alle kandidaten dezelfde problemen, weliswaar in een andere volgorde omvatte, en dat de argumentatie van verzoekster niet relevant is, vermits in het examenreglement wordt

bepaald dat de geslaagden worden gerangschikt volgens hun uitslag voor het eerste gedeelte;

2.2.3. Overwegende dat verzoekster repliceert dat de verwerende partij niet bewijst dat alle vragen een gelijke moeilijkheidsgraad hadden, dat enkel de overlegging van de gehele vragenlijst en van het overzicht van de vragen die aan iedereen gesteld werden, het mogelijk zou maken die bewering te verifiëren;

2.2.4. Overwegende dat voor het uitvoeren van de Ariane-test de verwerende partij over een vragenbank beschikt waaruit, in een toevallige volgorde, aan elke kandidaat een aantal vragen worden voorgelegd; dat het feit dat de kandidaten hierdoor niet noodzakelijk dezelfde vragen hebben moeten beantwoorden of de vragen hen niet in dezelfde volgorde werden voorgelegd, op zichzelf niet tot gevolg heeft dat de kandidaten ongelijk behandeld worden; dat doordat de keuze en de volgorde van de vragen door het toeval wordt bepaald, integendeel wordt gewaarborgd dat de kandidaten gelijke kansen hebben en het uitgesloten is dat een categorie deelnemers door een vooraf bepaalde keuze van de vragen bevoordeeld zou worden; dat het tweede middel niet gegrond is;

2.3.1. Overwegende dat verzoekster als derde middel aanvoert :

"Afwezigheid of valse motivering, klaarblijkelijke beoordelingsvergissing, machtsoverschrijding, in zoverre de proef soms de meest fantastische thema's betrof, verwijderd van de te bezetten administratieve functie en een loutere subjectieve beoordeling vergde, hoewel, volgens de brief van de Heer Minister GRIJP dd. 10 mei 1996, deze tweede proef moest gaan 'over de basisvaardigheden', t.w., volgens de brief van het VWS dd. 19 september 1996, de 'algemene taalbeheersing, efficiëntie van informatieverwerking en algemene communicatievaardigheden'.";

dat zij als voorbeeld van de gestelde vragen vermeldt :

- "- horen van een interview van een transatlantische zeilkampioene
vragen : - redenen waarom de kampioene geen kinderen had
 - houding van de journalist (tevreden - niet tevreden)
- uittreksel van een interview van de Minister van Onderwijs betreffende geweldplegingen op school
vraag : - waarneming van de houding van de Minister (geruststellend, optimist, pessimist, ...)
- uittreksel van een interview betreffende de rol van de melktanden
vragen : - welke waren de gesprekspartners (2 artsen, 2 journalisten, 1 arts + 1 journalist)
 - welke was de aard van het gegeven antwoord (wetenschappelijke uitleg ? persoonlijke mening ? doorgaans aangenomen mening ?)";

2.3.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat, zoals het examenreglement voorschrijft, het examengedeelte "een evaluatie van de voor de functie vereiste basisvaardigheden zoals algemene taalbeheersing, efficiëntie van informatieverwerking en algemene communicatievaardigheden' aan de hand van de Ariane-test (beoogt). Uit deze formulering kan worden afgeleid dat niet uitsluitend maar wel hoofdzakelijk de algemene taalbeheersing, informatieverwerking en communicatievaardigheden moesten worden geëvalueerd.";

2.3.3. Overwegende dat verzoekster repliceert dat het bij de gestelde vragen gaat om "een louter subjectieve interpretatie", zonder verband met de taalkennis, de efficiëntie van behandeling van de verstrekte informatie en van de bekwaamheid tot communicatie, dat er verschillende aanwijzingen voor het onredelijk karakter van het examenresultaat zijn, zoals haar professionele antecedenten, die bewijzen dat zij steeds voldoening heeft gegeven, haar uitstekend resultaat bij het eerste

examengedeelte, het feit dat de verwerende partij erkend heeft bij het eerste examengedeelte formuleringsfouten te hebben begaan, alsmede de wijziging van de resultaten van het examengedeelte waarbij, om een onbekende reden, kandidaten werden toegelaten die slechts 11,5 punten op 20 hadden behaald;

2.3.4. Overwegende dat het zaak van de examencommissie is vast te stellen welke vragen dienen te worden gesteld en de erop gegeven antwoorden te beoordelen; dat de Raad van State een examen kan vernietigen wanneer de gestelde vragen kennelijk niet het karakter hadden van het soort vragen die in een zodanig examen gesteld mogen worden; dat in casu uit verzoeksters betoog niet kan worden afgeleid dat de gestelde vragen niet dienstig konden zijn om de voor de functie vereiste basisvaardigheden zoals algemene taalbeheersing, efficiëntie van informatieverwerking en algemene communicatievaardigheden te evalueren; dat, in tegenstelling tot wat verzoekster lijkt aan te nemen, vragen waarbij dergelijke basisvaardigheden geëvalueerd worden immers geen betrekking hoeven te hebben op onderwerpen die rechtstreeks verband houden met de te begeven functie; dat de kennis van de kandidaten over onderwerpen in verband met de functie immers beoordeeld wordt bij het eerste en derde examengedeelte; dat noch uit de aan de kandidaten medegedeelde richtlijnen, noch uit de door verzoekster gegeven voorbeelden kan worden afgeleid dat het antwoord op de gestelde vragen "louter subjectief" was; dat in zoverre verzoekster om de onredelijkheid van het behaalde examenresultaat aan te tonen verwijst naar haar professionele antecedenten en naar het resultaat behaald bij het eerste examengedeelte, de argumentatie van verzoekster niet ter zake dienend is, aangezien dergelijke gegevens niet aantonen dat het tweede examengedeelte geen regelmatig verloop heeft gehad; dat hetzelfde geldt voor het argument dat

door verzoekster ontleend wordt aan het feit dat bij het eerste examengedeelte "formuleringsfouten" werden begaan; dat die fouten overigens door de examencommissie werden rechtgezet; dat tenslotte evenmin enige onregelmatigheid in verband met het door verzoekster behaalde resultaat kan worden afgeleid uit het feit dat de punten van de kandidaten die 11,5 op 20 hadden behaald, naar 12 op 20 werden afgerond; dat het derde middel niet gegrond is;

2.4.1. Overwegende dat verzoekster als vierde middel de schending aanvoert van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet en van de algemene rechtsbeginselen, meer bepaald van het beginsel van gelijkheid en van billijke procedure,

"in zoverre de tweede proef, "Ariane toets" genoemd, uitsluiting tot gevolg heeft en de eerste proef gevolgd heeft, dewelke niet alleen de kandidaten gerangschikt heeft maar eveneens een uitsluiting verricht heeft,
hoewel deze handelwijze de kandidaten bij de tweede proef benadeeld heeft.";

dat zij het middel als volgt toelicht :

"Volgens de inlichtingen die door tegenpartij verstrekt werden, 'is de noteringswijze van de Ariane toets de volgende : de Ariane toets verschaft een brutoresultaat, rechtstreeks afhankelijk van het aantal goede antwoorden (...). Het brutoresultaat van de toets wordt dan vergeleken met het gemiddelde van de brutoresultaten van de kandidaten die de toets afgelegd hebben voor hetzelfde niveau (in huidig geval, hier het niveau 1), een formule wordt toegepast om dit brutoresultaat om te zetten in een notering op 20, het gemiddelde zijnde 12 op 20 en elke kandidaat die een resultaat heeft dat hoger is of gelijk is aan het gemiddelde (dus aan 12 op 20) heeft de toets met welslagen afgelegd. De jury past vervolgens de afrondingsregel toe, om alle noteringen begrepen tussen 11,5 en 12 terug te brengen tot 12 op 20'.

Anders gezegd, heeft verzoekende partij een tweevoudig nadeel geleden. Vooreerst, door de uitsluiting van een groot aantal kandidaten bij de eerste proef werd het resultaat van verzoekende

partij vergeleken met een gemiddelde dat noodzakelijk hoger was, dit van de resterende kandidaten.

Vervolgens, door alle noteringen begrepen tussen 11,5 en 12 te verhogen tot 12, heeft tegenpartij opnieuw het gemiddelde verhoogd en zo op willekeurige wijze de andere kandidaten benadeeld.

Het gelijkheidsbeginsel werd geschonden.";

2.4.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat "alle kandidaten op dezelfde wijze werden behandeld, volgens een procedure waarover de Raad van State destijds geen opmerkingen ten gronde heeft geformuleerd";

2.4.3. Overwegende dat verzoekster repliceert dat waar bij een vergelijkend examen normaal eerst het eliminerend gedeelte en vervolgens het rangschikkend gedeelte wordt georganiseerd, thans, zonder rechtvaardiging, anders werd gehandeld, dat verzoekster door dit ongerechtvaardigd verschil in behandeling wordt geschaad, dat volgens de door de verwerende partij verstrekte inlichtingen het resultaat voor het tweede examengedeelte immers werd berekend op het gemiddelde van de resultaten van de deelnemers aan het tweede deel, dat het gemiddelde derhalve op een kleiner aantal deelnemers steunt, van grotere waarde dan bij het eerste examengedeelte, zodat het resultaat van verzoekster minder goed is, dat bovendien de verwerende partij door de punten vanaf 11,5 met 12 gelijk te stellen, het referentiegemiddelde artificieel heeft verhoogd en zo een discriminatie gecreëerd ten opzichte van de andere kandidaten;

2.4.4. Overwegende dat artikel 18bis, § 1, van het koninklijk besluit van 17 september 1969 betreffende de vergelijkende examens en examens georganiseerd voor de werving en de loopbaan van het rijkspersoneel, ingevoegd bij koninklijk besluit van 31 juli 1991, luidt als volgt :

"§ 1. In afwijking van de artikelen 15 en 17 en mits dit zo in het examenreglement wordt bepaald, kan de Vaste Wervingssecretaris beslissen dat de geslaagde kandidaten worden gerangschikt volgens de door hen behaalde uitslag in het eerst georganiseerde gedeelte.";

dat, overeenkomstig het voormeld artikel 18bis, § 1, in het examenreglement werd bepaald dat de rangschikking na het eerste examengedeelte wordt opgemaakt; dat de toepassing van die regel op geen enkele wijze tot gevolg heeft dat verzoekster bij de berekening van het resultaat van de Ariane-test benadeeld werd ten opzichte van de andere kandidaten; dat voor alle kandidaten immers de regel geldt dat het brutoresultaat wordt vergeleken met de gemiddelde brutoresultaten van de kandidaten die de test voor hetzelfde niveau hebben afgelegd en dat de kandidaten ten minste 12 punten op 20 dienen te behalen; dat verzoekster evenmin ongelijk werd behandeld door het feit dat de examencommissie beslist heeft dat de punten tussen 11,5 en 12 op 20 naar 12 op 20 worden afgerond; dat het vierde middel niet gegrond is;

2.5.1. Overwegende dat verzoekster als vijfde middel de schending aanvoert van het beginsel "patere legem quam ipse fecisti" en van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet,

"in zoverre de tweede proef niet gevolgd werd door een interview,
hoewel, krachtens de algemene beschikkingen door tegenpartij genomen, 'gedurende een computergestuurd examen, dragende op de persoonlijkheid van de kandidaten, wordt het resultaat van deze toets altijd geëxamineerd tijdens een bijkomend onderhoud. De punten worden uitsluitend op grond van dit onderhoud toegekend'.";

dat in de toelichting bij het middel verzoekster stelt dat, "volgens de algemene beschikkingen van het Vast Wervingssecretariaat", de psychotechnische examens of persoonlijkheidstesten altijd gevolgd moeten worden door een interview, dat alleen het voorwerp van een notering

uitmaakt; dat volgens verzoekster men niet kan staande houden dat de tweede proef geen psychologische proef zou zijn;

2.5.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat de Ariane-test geen psychotechnische test is, maar een test die beoogt de in het antwoord op het derde middel omschreven basisvaardigheden te evalueren, dat deze in geen geval wordt aangevuld met een interview;

2.5.3. Overwegende dat verzoekster in haar repliek verwijst naar een brochure van het Vast Wervingssecretariaat waaruit blijkt dat een computergestuurd examen waar de persoonlijkheid van de kandidaat wordt gepeild, steeds gevolgd wordt door een interview en de beoordelingspunten uitsluitend op grond van het interview worden toegekend; dat zij stelt dat de verwerende partij niet kan loochenen dat het om een dergelijk examen gaat, dat bovendien de door verzoekster gegeven voorbeelden aantonen dat sommige vragen niet één enkel goed antwoord toelieten, maar een subjectieve beoordeling van de kandidaten vroegen, dat volgens verzoekster het onbetwistbaar is dat de verwerende partij op grond van het adagium "patere legem quam ipse fecisti" de kandidaten de waarborg van een interview moest bieden;

2.5.4. Overwegende dat, naar luid van artikel 6, tweede lid, van het ministerieel besluit van 31 juli 1991 houdende vaststelling van het programma van de vergelijkende wervingsexamens, de vergelijkende examens voor overgang naar het hogere niveau, de examens voor verhoging in graad en de examens voor verhoging in weddeschaal, de Vaste Wervingssecretaris kan beslissen de vergelijkende examens of examens aan te vullen met of

geheel of gedeeltelijk te vervangen door psychotechnische examens of door één of meer praktische oefeningen; dat in casu de Vaste Wervingssecretaris van de desbetreffende bevoegdheid om een psychotechnisch examen te organiseren geen gebruik heeft gemaakt; dat overigens geen enkele rechtsregel bekend is, waarbij zou zijn bepaald dat psychotechnische examens of persoonlijkheidstesten steeds gevolgd moeten worden door een interview; dat de brochure van het Vast Wervingssecretariaat die desbetreffend door verzoekster wordt voorgelegd geen verordenende waarde heeft; dat het beginsel "patere legem quam ipse fecisti" dan ook ter zake niet kan worden ingeroepen; dat het vijfde middel niet gegrond is;

2.6.1. Overwegende dat verzoekster als zesde middel de schending aanvoert van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur,

"in zoverre tegenpartij elk afschrift of mededeling van de afgelegde proef weigert onder het voorwendsel van bescherming door auteursrecht,
hoewel het doorzichtigheidsbeginsel hernomen in de wetten van 29 juli 1991 en 11 april 1994 impliceert dat de kandidaten van een examen hun eigen examen kunnen nazien.";

dat volgens verzoekster de verwerende partij zich ten onrechte beroept op het auteursrecht om haar inzage van de examenproef te weigeren en de bestreden beslissing in die omstandigheden als niet gemotiveerd dient te worden beschouwd;

2.6.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat "uit recente rechtspraak van de Raad van State kan worden afgeleid dat de beslissing van een examencommissie die ter kennis is gebracht door de overhandiging van een document waarin de punten worden

vermeld op een afdoende wijze is gemotiveerd. Bovendien heeft de verwerende partij bij brief van 20 januari 1997 de redenen van het niet-slagen van verzoekster nog meer toegelicht.";

2.6.3. Overwegende dat verzoekster repliceert dat de verwerende partij halsstarrig blijft weigeren het examen van verzoekster mede te delen (gestelde vragen, gegeven antwoorden, behaalde punten), wat het zou mogelijk maken na te gaan of de toegekende punten gemotiveerd zijn, dat de overgelegde processen-verbaal geen enkele motivering bevatten, maar eerder aantonen dat er geen enkel nazicht of beraadslaging betreffende de examens is geweest, zelfs niet wat betreft de goede werking van het informaticaprogramma;

2.6.4. Overwegende dat verzoekster met een niet gedateerde brief aan de Vaste Wervingssecretaris heeft gevraagd haar een kopie te bezorgen van de test die zij heeft afgelegd; dat bij brief van 20 januari 1997 de Vaste Wervingssecretaris hierop heeft geantwoord dat de Ariane-test beschermd is door het auteursrecht en dat hij bijgevolg geen afschrift van het examen kan toesturen; dat de weigering om verzoekster inzage te geven van een bestuursdocument betreffende de bestreden beslissing een van die beslissing afgescheiden beslissing is, waartegen verzoekster kan opkomen volgens de specifieke door artikel 8, § 2, van de wet van 11 april 1994 voorgeschreven procedure; dat de eventuele onregelmatigheid van de weigering om aan verzoekster een afschrift van haar examen toe te zenden zonder invloed is op de wettigheid van de bestreden beslissing; dat het zesde middel derhalve niet ter zake dienend is;

2.7.1. Overwegende dat in haar memorie van wederantwoord verzoekster als zevende middel de schending aanvoert van het koninklijk besluit van 17 september

1969 betreffende de vergelijkende examens en examens georganiseerd voor de werving en de loopbaan van het rijkspersoneel,

"in zoverre het advies van de Adviescommissie voorzien in artikel 1bis van het koninklijk besluit van 17 september 1969 niet gevraagd werd, hoewel gezegde Commissie juist gelast is met het geven van een advies betreffende de wetenschappelijke grondslag en de selectieinstrumenten.";

2.7.2. Overwegende dat krachtens artikel 1bis van het koninklijk besluit van 17 september 1969 betreffende de vergelijkende examens en examens georganiseerd voor de werving en de loopbaan van het rijkspersoneel, ingevoegd bij koninklijk besluit van 30 maart 1995, bij het Vast Wervingssecretariaat een adviescommissie voor selectie en aanwerving is opgericht die onder meer tot taak heeft adviezen uit te brengen over "de wetenschappelijke gegrondheid van selectiemethodes en -instrumenten"; dat uit geen enkele bepaling van het koninklijk besluit van 17 september 1969 kan worden afgeleid dat de adviescommissie geraadpleegd moet worden vooraleer tot de organisatie van een wervingsexamen wordt overgegaan; dat luidens het arrest TEUNKENS, nr. 12.005, van 12 oktober 1966 "de adviezen die bij de vaststelling van de examenstof aan de Vaste Wervingssecretaris moeten worden verstrekt, niet op straffe van nietigheid zijn voorgeschreven en voor het overige niet het karakter hebben van substantiële formaliteiten, aangezien zij niet dienen om de belangen van de examinandi te vrijwaren doch enkel om de Vaste Wervingssecretaris in de uitoefening van diens taak bijstand te verlenen door hem deskundige voorlichting bij het opstellen van de examenvragen te geven"; dat een analoge redenering dient te worden gevolgd met betrekking tot de eventuele raadpleging van de in voormeld artikel 1bis bedoelde adviescommissie voor selectie en aanwerving; dat het zevende middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoekster.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig februari 2000, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.